

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1132/2016
30.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранка Славковић, адвокат из ..., против тужене Основне школе "ББ" у ..., ради поништаја одлуке о расписивању конкурса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2145/15 од 14.01.2016. године, у седници одржаној 30.01.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2145/15 од 14.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 77/14 од 25.05.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништена одлука тужене о расписивању конкурса, расписани конкурс за пријем у радни однос на неодређено време за обављање послова наставника ... и одлука Школског одбора тужене број .../... од 24.12.2013. године, као незаконити, што је тужена дужна да призна. Ставом другим изреке, наложено је туженој да тужиоцу у складу са законом и Посебним колективним уговором у основним и средњим школама и домовима ученика омогући пуно радно време. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2145/15 од 14.01.2016. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП због којих се ревизија може изјавити. У поступку по жалби, другостепени суд није пропустио да примени нити је неправилно применио одредбе процесног закона, што би било или могло бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са туженом закључио уговор о раду за обављање послова наставника ... на неодређено време почев од 02.09.2013. године и то са непуним радним временом од 20% норме на основу споразума о преузимању тужиоца који је тужена закључила са ... у Код тужене су завршетком школске 2012/13 године два наставника ... пензионисана, тако да је школа имала слободне две норме часова (200%). Директор тужене је, поред тужиоца, са 30% радног времена ангажовао и ВВ наставника ... из ... на основу споразума о преузимању. За преостали део од 150% норме часова директор тужене је расписао конкурс број .../... и то, између осталог, под редним бројем .. за наставника ... на неодређено време 100% норме и под редним бројем ... за наставника ... на неодређено време за 50% норме. За оба радна места конкурисало је 14 кандидата. Тужена је одлуком број .../... од 24.12.2013. године у радни однос на неодређено време за наставника ... за 100% норме часова примила ГГ и ДД. Тужилац је уложио приговор на одлуку директора тужене да распише конкурс за пријем у радни однос наставника ..., наводећи у приговору да је он засновао радни однос са непуним радним временом од 20% норме и да има право на допуну радног времена до пуног радног времена. Школски одбор је одбио приговор тужиоца као неоснован одлуком број .../... од 24.12.2013. године, уз образложење да члан 5. став 4. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика даје могућност али не и обавезу директору да наставнику или стручном сараднику који је засновао радни однос са непуним радним временом допуни норму до пуног радног времена. Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Школска управа у ... није туженој одобрила расписивање конкурса за наставника ... уз образложење да има запослених наставника са непуним радним временом.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужбени захтев тужиоца усвојили.

Одредбом члана 5. став 4. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика ("Службени гласник РС" бр. 12/09, 67/11, 1/12) прописано је да уколико се упразни радно место, директор може распоредити запосленог који ради са непуним радним временом у установи, до пуног радног времена, без расписивања конкурса, у случају да на листи радника за чијим је радом у потпуности или делимично престала потреба нема запослених који испуњавају услове за рад на том радном месту. Према одредби члана 61. став 2. истог колективног уговора, тумачење овог уговора врши комисија, а према ставу 4. истог члана комисију чине по један представник репрезентативног синдиката, потписника овог уговора и по један представник министарства надлежног за послове образовања, министарства надлежног за послове рада и министарства надлежног за послове финансија.

Министар просвете и науке је решењем број ...-...-.../...-... од 16.12.2011. године формирао Комисију за тумачење одредаба Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика. Комисија је на својим седницама одржаним 22.12.2011. и 30.06.2014. године донела одлуку по којој је установа дужна да примени став 4. члан 5. Посебног колективног уговора, односно уколико се упразни радно место, директор је дужан да распореди запосленог који ради са непуним радним временом у установи до пуног радног времена, без расписивања конкурса у случају да на листи радника за чијим је радом у потпуности или делимично престала потреба нема запослених који испуњавају услове за рад на том радном месту.

Како се код тужене упразнило радно место наставника ..., а тужилац је на том радном месту радио са непуним радним временом, правилна је оцена нижестепених судова да је тужена, у таквој ситуацији, на основу цитираних одредаба Посебног колективног уговора била дужна да тужиоцу допуни радно време до пуног радног времена и то без доношења одлуке о расписивању конкурса. При томе, туженој није било одобрено расписивање конкурса за наставника

Без утицаја је жалбени навод поновљен у ревизији да се тужилац није ни могао наћи на листи технолошког вишка, због чега није ни могао бити преузет на рад код тужене. Ово стога што одлука о заснивању радног односа односно споразум о преузимању тужиоца код тужене није предмет овог спора.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа-судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић